

[Gade]

Det kræver for det første EF-beslutninger. Enkeltvis kan landene i Vest ikke løse denne kæmpeopgave.

For det andet kræver det, at EF fører økonomisk sikkerhedspolitik.

For det tredje kræver det, at EF udvikler sig åbent og fleksibelt. Netop det understreges i det nationale kompromis som det ene af Danmarks vigtige mål for udviklingen i EF. Derfor lægger vi vægt på, at den dagsorden, som nu er stort flertal i Folketinget vil vedtage, siger, at Danmark skal arbejde for, at vi får forbedret markedsadgang for landene i Central- og Østeuropa, at Danmark skal arbejde for, at der gives tilsagn om medlemskab af EF for Central- og Østeuropa, så de kan få et politisk svar om, at de kan blive medlemmer, og at der kan tilvejebringes en proces, hvor de politisk kan komme med ved bordet hurtigt, og at de kan få lov til at beskytte deres egne markeder i en overgangsperiode, samt at der etableres aftaler med Rusland, der sigter på et frihandelsområde. Det er der perspektiv i, og det er i den sammenhæng, den aktuelle diskussion om frihandel for alvor skal stå sin prøve.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at for SF er der to farlige skær for EF's og Europas udvikling i de kommende år, og vi skal styre uden om de to farlige skær.

Det ene er opbygningen af det babelstårn, der vil omdanne EF til Europas Forenede Stater, og det andet er opløsningen i Europa med nationalisme og storstatsdominans til følge, men netop her er det – hvis vi vælger en politik, hvor vi nedbryder handelsbarrierer over for Central- og Østeuropa, hvor vi får det til at hænge nøje sammen med etablering af mere politisk samarbejde mellem alle landene i Europa, og hvor vi lægger vægt på, at der er spilleregler for det med høje minimumsstandarder på miljø, arbejdsmiljø og social dimension – at vi kan lave en politik, der gør, at vi kommer uden om de to farlige skær.

Det er det perspektiv, der ligger i det nationale kompromis, og jeg er glad for, at den dagsorden, der vedtages i dag, tager sit udgangspunkt i denne grundtænkning i det nationale kompromis.

Peter Duetoft (CD):

Fremskridtspartiets forespørgsel bygger på en påstand om, at EF præges af stigende pro-

tektionisme, og det er da let at se, hvorfor Fremskridtspartiet netop på det her tidspunkt har fundet den påstand frem. Det er klart, at det er en påstand, som passer godt ind i den kampagne, som Fremskridtspartiet prøver at skabe op imod folkeafstemningen, nemlig at der skal dannes et Fort Europa, og at Maastricht-aftalen og Edinburgh-aftalen er et led i det.

Det er et ukorrekt udgangspunkt, og efter min opfattelse er det også unfair over for EF at påstå de her ting, men fundamentalismen er åbenbart kommet til Danmark. Fundamentalismen om den frie handel og om liberalismen, som Fremskridtspartiet er præget af, er her altså nu, og det er nærmest en helt religiøs holdning.

Det er faktisk skæbnens ironi, at nogle kommer og påstår, at EF vil være protektionistisk, for faktisk bygger EF-samarbejdet fra starten på to ting. Det ene er et tættere politisk samarbejde, der skal tvinge de gamle fjender til at tale med hinanden, og det andet er, at man skal have fri handel mellem Europas lande, for at man derved kan få økonomisk fremgang, økonomisk vækst, og det vil sige, at der skal være fri bevægelse for varer, for tjenesteydelser, for arbejdskraft og for kapital, og det er det, der er skabt i forbindelse med det indre marked.

Det er klart, at hvis EF's vise fædre og andre, der har arbejdet i EF-systemet, har den grundholdning om, hvad der er godt mellem nationalstaterne i Europa, ville det være både ulogisk og urimeligt at påstå, at de samme mennesker skulle have en anden holdning om verdenssamfundet, og det er da heller ikke korrekt. Det er en Fremskridtspartipåstand, at der er den dobbeltstandard, men o.k. – som jeg har sagt tidligere i dag i en kort bemærkning – Fremskridtspartiet er partiet, der ønsker jungleloven som grundlag for EF, det EF, som har de frie kræfters helt uahæmmede spil, og det kom klart frem under Tingets sidste EF-debat, og det gjorde det såmænd også i dag, hvor det blev sagt, at Maastricht og Edinburgh var dårlige, fordi man ville kontrollere arbejdsmarked og produktion. Fremskridtspartiet vil lade alle producere alt og handle med alt, alle skal udkonkurrere alle, lige meget hvilke omkostninger det så vil have for miljøet, for arbejdsmiljøet, for sikkerhed og for arbejdstid osv., og det